

Motion till riksdagen

1987/88:Ju618

av Arne Svensson och Hans Nyhage (m)

om narkotika och bilkörning

Att alkoholpåverkade bilförare utgör en allvarlig fara i trafiken är sedan länge en uppfattning som delas av alla.

Under senare tid har liknande problem kommit till kännedom när det gäller narkotikapåverkade förare av motorfordon.

Tyvärr saknas ännu samma klara bestämmelser för bedömning av en förares lämplighet i trafiken när det gäller narkotikapåverkan som i fall med alkoholpåverkan.

Problemet har dock uppmärksammats, bl. a. av Nordiska Rådet, som vid sin session den 4–8 mars 1985 i Reykjavik antog en rekommendation till ministerrådet att låta utreda omfattningen av drogproblemet i trafiken i de nordiska länderna och att utveckla metoder för snabb och effektiv analys av förekomsten i organismen av narkotika, såsom cannabis och andra medel, som påverkar det centrala nervsystemet.

Någon rapport från denna utredning har ännu inte redovisats men kan enligt uppgift förväntas under innevarande år.

Enligt uppgift kan dock narkotika i blodet mätas på ungefär samma sätt som alkohol. Från sakkunnigt håll har uppgetts att t. ex. 0,5 mikrogram amfetamin pr gram blod motsvarar en kraftig berusning av personen ifråga.

Det borde nu vara hög tid att på allvar ta itu med problemet med narkotikapåverkade motorfordonsförare. Det bör därför skyndsamt utarbetas ett förslag till lagstiftning gällande högsta tillåtna gränsvärde för narkotika i en förares blod. Eventuella farhågor för att ett sådant gränsvärde skulle, så att säga, legitimera förekomsten av en viss mängd narkotika i blodet kan lätt mötas om gränsvärdet bestäms enbart med hänsyn till de med förfarandet förenade felmöjligheterna.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till en lagstiftning gällande högsta gräns för narkotikakoncentrationen i en bilförares blod under eller efter färden.

Stockholm den 25 januari 1988

Arne Svensson (m)

Hans Nyhage (m)